

отъ нихъ. Освѣтъ това приливы-тъ и отливы-тъ да-
вать возможность на прибрѣжны-тъ жители да съ-

прѣдъ малко ся държехъ за земь-тъ, сега ся откъсватъ
отъ неж и обръщатъ ся въ острова. Дрѣвены-тъ ограды
въ градскы-тъ пристанища, до тогава грамадны, почти
совсѣмъ ся изгубватъ. Всичкы-тъ водостоцы, вады, всич-
кы-тъ морскы и рѣчны рѣкавы ся напълнятъ до върха.
Нашія-тъ корабъ бързо изплува отгорѣ и като власти-
теленъ пѣтешественикъ ся плъзга прѣзъ странъ-тъ. От-
горѣ прѣзъ насыпы-тъ мы гледаме вѣтрѣ въ углубленъ-
тъ низкъ странъ, на кождо, по видимоу, угрожава
постепенно потопленіе. Понеже водна-та дълбина ся на-
всѣдъ угълмява на 5 и на 7 лакты, то водостоцы-тъ,
които прѣдъ нѣколко часове едва едва можехъ да по-
сѣятъ на себе малкъ лодкъ, ставатъ корабоходны и за
голѣмы корабы. Всичкы-тъ корабы, които бѣхъ снесены
на пѣска во время-то на отлива и клещкомъ лежахъ
тамъ печально, като рыбы, исхвърлены на сухо, сега малко
по малко ся приподигатъ и оправятъ, като болики изне-
сенъ на свободенъ воздухъ. Наконецъ, тѣ ся совершенно
истѣргватъ отъ глинисто-то дѣно и съ тихо покливане
исплуватъ отгорѣ на прозрачнъ-тъ стихіи, като па-
тицы, загонены въ езеро. Въ тоя моментъ ся пробужда
новъ животъ по всичкыя брѣгъ, по всичкы-тъ пристанища.
Корабы отъ всякаквъ видъ и величинъ вдигнавши въ-
трила, потеглюватъ отъ брѣга, за да прѣвезатъ стоки и
пѣтници отъ единъ брѣгъ на другъ. Голѣмы корабы,
които чакахъ прилива въ рѣчны-тъ устія, повървяватъ на
вѣтрѣ въ странъ-тъ, безъ да ги е страхъ отъ плитко-
водіе. — Забѣлжително е, че много почесто ся изобра-
зяваны сѣны-тъ на отлива, нежели на прилива. И истина,
отливъ-тъ е поощеръ на живописны сѣны. Той е поети-
ченъ, както сѣ поетичны сиромашія-та и нужда-та. Тукъ
ся види разбитъ корабъ, който возбужда въ насъ сожа-
лѣніе. Тамъ излизатъ изъ приморскы-тъ градове сиромаси
и дрипавы дѣца, да поскытатъ около насисы-тъ, при които
за нихъ има жатва, посѣяна отъ море-то — рацы и ра-